

Reünisten

ZOMER 2013

VIVOS VOCO

PETER BUWALDA

over studenten, Drs. Sjonnie en het schrijverschap

PROFESSOR TAMSE

over de Oranjes: 'Een familie die met je meereist.'

ONDERNEMEND UNITAS

5 gezichten

BEL BIERMANS!

KRAT (24 FLES)
€10,-
EXCL. STATIEGELD

Geen 16?
Geen druppel

Bavaria
BIERKOERIER
030-6585 196
•KOUD, SNEL EN GEEN BEZORGKOSTEN!•

info@schaapontwerpers.nl
SCHAAPOONTWERPERS
0302769167
Hooghiemstraplein 62 .3514 AX - Utrecht

bureau voor grafische vormgeving en interactieve media

Inhoudsopgave

04	Welkomstwoorden Verenigingsnieuws	16	Unitas S.R. / lungit lunctos Bedrijvendiner
06	Het geheim van de Berghut	17	Peter Buwalda
09	Verslag: Centennium lungit lunctos	21	Ondernemend Unitas: 5 gezichten
10	Professor Tamse	26	Anekdoten uit het Eeuwboek
14	Nestorenlunch	27	Column Rinze
15	Bolwerk Business Club Experts gezocht		

STEIJNBORG
ASSURANTIËN

Veilig op weg? | Regel uw autoverzekering via Steijnborg

In het kader van het 100 jarig bestaan krijgen oud-leden van Unitas korting op een autoverzekering. Deze korting kan oplopen tot 40%!

>> Kijk voor meer informatie op www.steijnborg.nl/unitas

Jaarplanning 2013 - 2014

- vr 11/10/2013**
Bedrijvendiner (met Feike Sybesma CEO van DSM)
- vr 22/11/2013**
Reünistenborrel 2001 t/m 2008
- vr 10/01/2014**
Reünistenborrel 1990 t/m 1995
- vr 17/01/2014**
Nieuwjaarsborrel lungit lunctos
- za 12/04/2014**
Nestorenlunch

Nieuwe secretaris lungit lunctos

Tijdens de bestuursvergadering van lungit lunctos (gehouden op 15 maart 2013) is Wim Thijssen benoemd tot nieuwe secretaris van lungit lunctos. Wim is van 1978 tot 1985 lid van USR geweest. Hij volgt Saskia Mouw op. Saskia blijft lid van het bestuur van lungit lunctos.

Welkomstwoorden Verenigingsnieuws

Reunisten van Unitas S.R.,

Voor u ligt alweer de zesde Reünisten Vivos Voco. Lungit Iunctos en Unitas S.R. brengen dit blad de komende periode eens per jaar uit. Het zal toegezonden blijven worden aan alle oud-leden van Unitas S.R. die bij ons geregistreerd staan.

In deze editie vindt u terugblikken op de activiteiten voor oud-leden van het afgelopen jaar, nieuws over onze goede voornemens om de onderlinge banden te versterken en nieuws over het reilen en zeilen van Unitas S.R.

Ik wens u weer veel leesplezier toe!
Govert Veldhuijzen | Voorzitter Lungit Iunctos

Waarde lezer,

Op het moment van schrijven bevinden wij ons als Senaat, zeven maanden na de start van ons bestuursjaar, op 'sine regno' vakantie in Egypte. We kijken met een goed gevoel terug op de avonden waarop wij oud-leden hebben mogen verwelkomen op Symposium. Het is opvallend en inspirerend tegelijk om te zien hoe elk oud-lid met een glimlach kan praten over zijn/haar 'goeie ouwe tijd' op Unitas S.R. Hoewel we een positief gevoel hebben bij de huidige relatie tussen de vereniging en haar oud-leden, vinden wij als Senaat echter dat er op dit vlak nog flinke slagen gemaakt kunnen worden. Met een ontwikkeld oud-ledenplan willen wij beter invulling geven aan de verwachtingen die u als oud-lid heeft van de vereniging. We denken dat u als oud-lid op een eenvoudige manier veel voor de vereniging kunt betekenen. Om deze relatie te bekrachtigen staan er in deze Reünisten Vivos Voco verscheidene oproepen vanuit de vereniging.

Hopende op vele reacties, sluit ik, met Juichende en Jubelende groet,
Michel de Kruijff | Rector Senatus 2012-2013

Binnenkort kan er een mobiele applicatie van Unitas S.R. gedownload worden.

| De plannen van de Stadsschouwburg Utrecht om een ondergrondse zaal te bouwen zijn van de baan. Gelukkig maar! Het afgelopen jaar heeft de Pro-rector samengewerkt met het Comité Behoud Lucasbolwerk (CBL). Met het CBL is er intensief gelobbyd tegen de plannen. Lid van Verdienste Remco Bosgra, tevens voormalig Pro-rector, heeft veel en goed werk geleverd. Remco Bosgra heeft in zijn tijd (2003-2004) ook al gepleit tegen de **ondergrondse garage** die toen gebouwd zou worden. De gemeenteraad was bij de eerste raadsvergadering waarin de schouwburgplannen werden besproken zelf al erg kritisch. Uiteindelijk heeft de wethouder de plannen ingetrokken en is er afgezien van het idee.

| De Fiscus Senatus is druk met de onderhandelingen met onze huurder van LB7, **Max Havelaar**, over een verlenging van het aflopende huurcontract.

| De vereniging gaat met haar tijd mee. Binnenkort zal er een **mobiele applicatie** van Unitas S.R. kunnen worden gedownload.

| De grootste reünie die de vereniging ooit heeft gekend, tijdens de viering van het honderdjarig bestaan van Unitas S.R., ligt alweer een tijdje achter ons. Naar aanleiding van het succes van de spontaan ontstane reünie een maand vóór Generations, heeft de vereniging besloten om zelf vaker **reünies** te organiseren. Deze zullen plaatsvinden op het oude vertrouwde Symposium, waar u met uw jaargenoten kunt genieten van een echte kroegavond. Om ervoor te zorgen dat

u daadwerkelijk oude vrienden van vroeger kunt zien, nodigt de vereniging specifieke jaargangen uit voor de reünies. De reünies van de jaren tachtig en de jaren 1995-2000 zijn reeds achter de rug en een groot succes gebleken. Wat kunt u verwachten van zo'n avond? De vereniging zal zorgen dat u warm wordt ontvangen, dat oude kroegspellen weer worden gespeeld onder leiding van het Sociëteitsbestuur en dat foto's van weleer in de Hijweege worden getoond. We trekken alles uit de kast om ervoor te zorgen dat u optimaal kunt genieten van die goede onbezonnen tijd.

| De eerstvolgende reünie zal plaatsvinden op **22 november 2013**. Deze is speciaal gericht op leden die van 2001 tot en met 2008 aankwamen op de vereniging. Vervolgens zal de reünie van de jaren 1990-1995 plaatsvinden op **10 januari 2014**.

Mocht u een groot netwerk hebben binnen uw huidige jaar en actief mee willen werken aan de avond, dan kunt u altijd contact opnemen met de Senaat: **prorector@usr.nl** of **030-2312962**

Met Juichende en Jubelende groet,
Pro Senatu,
Sabine A. Peters | Ab actis Senatus 2012-2013

Opdat de Gilde tot in de lengte der dagen moge Vieren en Juichen,
Met Verlichtende groet,
Caroline J.A.M. Kok | Ab actis Sociëteitsbestuur 2012-2013
Nachtbaken

Ledenvergadering

De jaarlijkse ledenvergadering van Lungit Iunctos vond plaats op 15 maart op Symposium. De vergadering kon vlot in een uurtje worden afgerond.

Het bestuur werd versterkt met Wim Thijssen (jaar van aankomst 1978), pensioenadvocaat te Heemstede. Hij neemt de functie van secretaris over van Saskia Mouw, die gelukkig wel lid blijft van het bestuur. De vergadering stemde er ook mee in dat het bestuur zich zal versterken met een vertegenwoordiger van de nieuwe commissie voor Jonge Oud-Leden (JOL), die gaat zorgen voor de activiteiten voor deze doelgroep.

Men stemde ook in met het voorstel voor een heldere taakverdeling tussen lungit, Unitas S.R. en het Unitas Reserve Fonds. Het URF wil een revolverend fonds worden, dat bijdragen kan leveren aan de vereniging voor projecten die haar structureel versterken. Dat betekent anderzijds dat het zichzelf moet versterken door actief inkomsten te werven. Afgesproken is om de oud-leden te gaan interesseren om daaraan bij te dragen. In de praktijk zal dat betekenen dat van de jaarlijkse bijdrage die zij aan lungit leveren, de eerste 15 euro als contributie voor de lungit-activiteiten zal worden beschouwd. Het restant zal ten goede gaan komen aan het URF.

Het bestuur lichtte op de vergadering de plannen toe voor het komende jaar. Onderdeel daarvan is het tot stand brengen van een digitaal (oud-)ledenplatform. Met het (oud-)ledenbestand als basis zal een besloten platform worden ingericht, waarop leden en oud-leden van Unitas

S.R. elkaar makkelijk kunnen vinden voor individuele contacten of groepsactiviteiten. Het platform biedt ook de mogelijkheid om de expertise van oud-leden beter te benaderen ten nutte van de vereniging en om studenten in contact te brengen met oud-leden, bijvoorbeeld met het oog op stageplaatsen (zie ook pagina 15). Het komend jaar zal het platform worden ingericht.

Er werd in de vergadering ook teruggekeken op de activiteiten van het afgelopen jaar, waaronder de geslaagde viering van het honderdjarig bestaan van de reünistenvereniging op 30 november, waarover elders in deze Vivos meer (zie pagina 9). Tenslotte werd er vooruitgekeken op de activiteiten van het komend jaar, zoals de Nestorenlunch en het bedrijfsdiner met exclusieve lezing van het oud-lid Feike Sijbesma, CEO van DSM op 11 oktober as. (zie pagina 16).

Het bestuur hoopt het komend jaar weer veel oud-leden bij activiteiten te ontmoeten!

Govert Veldhuijzen | Voorzitter lungit Iunctos

Niet zonder hobbels

Het geheim van de Berghut

Zijn verhaal doet denken aan televisieseries als 'Ik vertrek' of 'Het roer om', met dat verschil dat Hans Bruns en zijn vrouw Nelleke wél veel zakelijke bagage en marketing *knowhow* meenamen in hun buitenlandse ondernemersavontuur. In het Oostenrijkse plaatsje Rauris startten ze in 2009 met hun droomproject 'de Berghut' en de zaken gaan goed. In het boek 'Het geheim van de Berghut', dat het ondernemers- en ouderpaar eind 2012 uitbracht, blijkt dat ook hun weg niet zonder hobbels was. Sterker: Unitas-reünist Bruns schrijft zeer openhartig over de dalen waar hij doorheen moest. Tekst | Arjan van Oosterhout

Na zijn studententijd maakte Hans Bruns, bij Unitas S. R. lid geworden in 1993 en Fiscus I in Sociëteitsbestuur De Groot in 1996-1997, snel carrière bij T-Mobile. In Utrecht woonde hij samen met communicatieadviseur en later passiecoach Nelleke Griffioen, kortweg Nel. Samen deelden ze een passie voor de natuur, meer specifiek voor de bergen. Zodra het enigszins verantwoord was kochten ze dan ook samen een vakantiehuisje in Zwitserland.

Dat smaakte naar meer. De bergen zouden idealiter geen uitzondering, maar regel zijn in hun leven. In 2009 kochten ze een voormalig ontbijtpension in het Oostenrijkse Rauris, waarvoor ze hun huis in Zwitserland van de hand deden. Ook hun huis in Utrecht wisten ze net na het uitbreken van de financiële crisis te verkopen. Het had allemaal behoorlijk wat voeten in de aarde en ondertussen werd er hard gewerkt aan het concept van de Berghut. Wat zou het moeten zijn? Wie zouden er moeten komen? Gasten is één, maar personeel? De Duitse taal? Een keuken runnen?

De Berghut, waarvan het interieur nog moest worden verbouwd, zou hun nieuwe thuis (en dat van hun peuter Ibon en baby Tobi) worden, Oostenrijk hun nieuwe land, horecaondernemer hun nieuwe baan. Niet niks. Bovendien werden Hans en Nel collega's, daarbij niet gehinderd door al te veel horeca-ervaring; Hans' functie als KK op Symposium was het meest relevante wapenfeit in het lastige maar uiteindelijk geslaagde aanvraagtraject voor de vereiste horecavergunning.

Concept

Ontmoeten, inspiratie, bergbeleving. Dat zijn de pijlers onder het zorgvuldig uitgedachte concept van de Berghut, met een knipoog naar een authentieke Oostenrijkse berghut. In de Berghut komen gasten bijeen om elkaar te treffen en om afhankelijk van de periode die ze gekozen

'Ontmoeten, inspiratie, bergbeleving. Dat zijn de pijlers onder de Berghut.'

hebben (er zijn onder meer schrijfweken en 'boost your business' weekenden) inspiratie op te doen, door persoonlijke gesprekken en interactieve sessies die handvatten bieden voor de periode na het verblijf. De schoolvakanties zijn compleet gevuld met enthousiaste families. Alle gasten genieten van dagelijks versgebakken brood, zelf gemaakte houten meubels, intiem haardvuur en lonkende bergen voor wandelingen of skitrips. Gekozen werd voor een focus op Nederlandse gasten én Nederlands personeel.

In de maanden voor de eerste gasten de Berghut betreden, beleven Hans en Nel met hun zonen Ibon en Tobi drukke periodes, waarin heel veel handwerk wordt verricht. De inzet van zogenoemde 'klusbrabo's', leden van het Brabants Genootschap, bevalt zo goed dat er in de tussenperiodes nog altijd dispuutgenoten van Hans langskomen om een helpende hand

'Klusbrabo's zijn inmiddels een begrip.'

te bieden. En ook al zijn het lang niet altijd meer Brabanders: de term klusbrabo's is inmiddels een begrip.

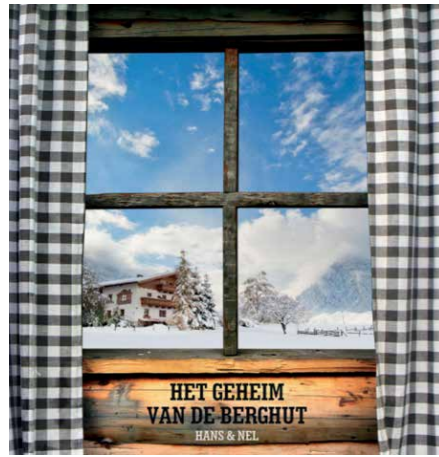
De klusperiode voor de opening hakt erin en dat laat zijn sporen na bij Hans. 'Ik voel aan alles dat mijn geest tijd nodig heeft', schrijft hij in het BerghutBoek. Hij komt erachter dat hij wel van uitdaging, maar

eigenlijk niet van verandering houdt. Kort voor de opening van de Berghut krijgen Hans, Nel, Ibon, Tobi en een personeelslid de Mexicaanse griep. Uiteindelijk lukt het toch om de Berghut op tijd te openen, even voor de Kerst in 2009.

Horecaritme

De Berghut mag zich vanaf de start verheugen in voldoende belangstelling van gasten, die ook tevreden zijn over de ontmoetingen, inspiratie en belevenissen in de Oostenrijkse bergen. Maar het repeterende horecaritme valt Hans zwaar. De dagen zijn lang, de nachten kort, de scheiding tussen werk en privé – het gezin woont 'aan' de Berghut – beperkt. Hans komt in een neerwaartse spiraal terecht, waardoor Nel tegen wil en dank de manager op de vloer wordt. Hans belandt naar eigen zeggen in een klaagmodus, angsten overvallen hem, wat leidt tot remigratieplannen en een brief van Nel waarin ze hem voor het blok zet: of reflecteren, of weg. Juist het besef dat er inderdaad een alternatief is – de Berghut verkopen – geeft Hans lucht en ruimte om verder te gaan. Hij trekt alleen de bergen in en constateert dat hij lange tijd handelde uit angst. Daarover zegt hij nu: 'Ik ben bij T-Mobile groot geworden doordat ik goed zag waar dingen verkeerd konden gaan. Ik kon brandjes blussen door die met slimheid weg te managen, maar daarbij werd ik gedreven door angst. Ik heb mezelf beter leren kennen en ik denk dat ik een prettiger en rijker mens geworden ben voor mezelf en mijn omgeving.'

Inmiddels heeft Hans minder vaste uitvoerende taken in de Berghut, waar hij vooral gastheer is en achter de schermen de administratie bijhoudt. 'Sinds afgelopen winterseizoen hebben we tijdens gastenperioden iemand voor de kinderopvang en dat geeft me veel meer ruimte en tijd voor onze gasten. En de kinderen vinden het geweldig!' Bovendien richt Hans zich op nieuwe dromen: het 'pachten en pimpen' van veel kleinere, sobere berghutjes in meer afgelegen gebieden en coaching.

Het Berghutboek

'Ik ben getrouwd met een vrouw die dromen nájaagt', weet Hans. Een van Nels dromen was het maken van een boek over de Berghut. Afgelopen zomer werd besloten dat het boek er moest komen. Hans: 'We wilden het in november uitbrengen, en daarvoor moest het eind oktober naar de drukker. Eind augustus stond er nog geen letter op papier... Op dat moment dachten we nog dat het boek zou bestaan uit verhalen van gasten, Berghutrecepten en tekeningen om je eigen Berhut-meubels mee te kunnen maken. Een echt *feel good* boek. Pas in september hebben we besloten ons persoonlijke verhaal toe te voegen. Geen makkelijke keuze, want je legt toch je ziel bloot. Maar het zou zo wel een boek worden met ons echte verhaal. Dit is óók hoe het was.'

Het persoonlijke relaas beslaat een groot deel van het boek van ruim 250 pagina's. De beschrijving van het pad naar de Berghut, met alle hobbels die Hans en Nel op en aan het eind van dat pad tegenkwamen, staat grotendeels achterin het boek, als alle ervaringen van gasten al aan de orde zijn gekomen. De lezer die het boek van voor naar achter leest, neemt na de vele lovende gastbijdragen dus pas kennis van hun leven tussen droom en werkelijkheid, de onzekerheden, frustraties en moeilijke keuzen die Hans en Nel hebben moeten maken. En van de crisis in hun relatie, die uiteindelijk overgaat. Het boek leest dan als een *pageturner*. Hans over de indeling van het boek: 'We

hebben een knip gemaakt: eerst laten we het gedeelte voor de schermen zien, dan wat zich achter de schermen heeft afgespeeld. Dan merk je als lezer dat dingen die misschien vanzelfsprekend ogen niet gemakkelijk tot stand gekomen hoeven te zijn.'

'Onze persoonlijke ontdekkingstocht is onlosmakelijk verbonden met de Berghut.'

'Onze persoonlijke ontdekkingstocht is onlosmakelijk verbonden met de Berghut', schrijven Hans en Nel dan ook in het boek. 'Door onze droom voor de Berghut te realiseren zijn wij persoonlijk enorm gegroeid. En daarmee willen we andere mensen inspireren, om hun hart te volgen. Maar we laten vooral ook zien dat je persoonlijk verder komt als je je belemmeringen aangaat en overwint. Dan bewerkstellig je duurzame verandering.' Illustratief is het citaat van actrice Josie Bissett waarmee het Berghutboek opent: *Dreams come in a size too big so that we can grow into them.*

Het boek 'Het geheim van de Berghut' wordt afgesloten met een inspiratiebijlage. De auteurs delen daar hun inspiratiebronnen, ze geven vijf gouden droomtips en tien gouden vertrektips. Tot slot delen ze er hun tien geheimen.

Tien geheimen

- 1 | Het Berghutconcept: een uniek belevingsconcept neerzetten en volledig doorvoeren
- 2 | de beleving ook in de marketing over weten te brengen
- 3 | durven kiezen in doelgroepen
- 4 | aandacht en oog voor details
- 5 | luisteren naar onze gasten én onze eigen mening laten tellen
- 6 | enthousiaste mensen om ons heen verzamelen
- 7 | ons lerend vermogen en durven vragen
- 8 | onze aanvullende kwaliteiten om samen mooie dingen te creëren
- 9 | ons doorzettingsvermogen
- 10 | en ook gewoon keihard werken...

Websites
deberghut.com
hetgeheimvandeberghut.com

Verslag

Centennium Lungit Iunctos

Tekst | Saskia Mouw • Foto's | Rob van Mulken

Nadat in 2011 het Centennium van Unitas S.R. met allerlei feestelijkheden gevierd was, was het in 2012 de beurt aan lungit iunctos. Op 30 november 2012 was het zover en vond voor de reünisten het hoogtepunt van het jaar plaats: de Centenniumviering van lungit iunctos met als thema "Oud en Nieuw". Ondanks het feit dat tijdens de Reünistendag en het Generationsfeest in 2011 al een groot aantal oud-leden bijeen was geweest en er vooraf moeilijk kon worden voorspeld wat het aantal deelnemers zou worden aan de Centenniumviering van lungit, werd er vol ingezet op de organisatie van het feest. Het was de wens van het lungit-bestuur dit feest te vieren met oud-leden én leden van USR, zodat een programma werd opgetuigd met voor elk wat wils.

De avond ving aan in de Hijweege met een Oud en Jong studentendiner. Menige generatie USR was vertegenwoordigd en genoot van een heerlijk diner, verzorgd door de Groupe Michelin. Tussen de gangen hield Jaap Pop, Rector Senatus 1963 – '64 een boeiende feestrede, omlijst door buitengewoon bijzondere, historische foto's uit zijn persoonlijke USR-archief. Het was een feest der herkenning het Symposium van toen voorbij te zien komen, net als tradities zoals recepties, intochten en het kroegleven. En niet zelden werd er een bekende gespot, uiteraard in een nog wat jongere uitvoering.

Na het diner mochten de reünisten zich begeven naar de Eetzaal, alwaar ze getrakteerd werden op een zeer geslaagde Eenakter door de USTV, "Alladin, of iets in die geest". Het was een feestelijk stuk, en de USTV had zich zelfs ingespannen een aantal grappen te verwerken in de tekst die speciaal waren aangepast aan beide doelgroepen, zodat alle aanwezigen zich kostelijk vermaakten. De spelers werden dan ook enthousiast toegejuicht na hun geweldige prestatie.

Als klap op de vuurpijl trad daarna de oud-leden jazz- en dixielandband "Ballwork Seven" op voor een buitengewoon enthousiast publiek bestaande uit oud-leden en leden. Deze formatie had al furore gemaakt tijdens het Generationsfeest, en gelukkig was zij wederom bereid te komen spelen en het Centennium van lungit luister bij te zetten. De aanstekelijke muziek maakte dat bij menigeen de voetjes van de vloer gingen, terwijl anderen met een biertje in de hand van de muziek genoten aan de Eetzaalbar. Inmiddels was in de Hijweege de borrel begonnen.

Na het spetterende optreden nam de DJ-Commissie van USR de Eetzaal over en ging de Oud en Nieuw-disco van start. Er werd tot in de vroege uurtjes gedanst door met name de jongere generaties.

Om twaalf uur werden de olieballen en sterretjes aangerukt, wat de avond compleet maakte. Het Centenniumfeest ging tot in de vroege uurtjes door in de Hijweege, en het was geweldig om te zien hoe een ieder van de avond genoot. Het was een buitengewoon geslaagd feest met een geweldige opkomst; een zeer goede herinnering!

Namens het lungit-bestuur hartelijk dank aan al degenen die hebben meegeholpen deze avond tot een succes te maken!

Professor Tamse over de Oranjes

‘Een familie die met je meereist’

De abdicatie van koningin Beatrix ligt nog vers in het geheugen. Even voor de troonswisseling sprak de redactie van de Reünisten Vivos Voco met professor doctor C.A. Tamse, koningshuiskenner en reünist van Unitas S.R. ‘De Nederlandse monarchie heeft zich altijd goed aangepast.’ Tekst | Pim Walenkamp

Coen Tamse, in 1937 geboren in Zwolle, ging na het gymnasium in 1956 geschiedenis studeren in Utrecht. ‘Ik wilde lid worden van een gemengde, progressieve vereniging, dus niet bij het U.S.C. of een confessionele club. Op Symposion kon ik vrij mijn gang gaan. Er heerste geen arrogantie jegens anderen, geen hokjesgeest. Dat heb ik ook altijd benadrukt in de novietenpraatjes die ik meerdere malen heb mogen houden.’

Opvoeding op Symposion

Met veel plezier organiseerde Tamse met Forsete Wara debatcursussen, culturele en literaire avonden. Zo kwamen Harry Mulisch - ‘Hij ontkende dat hij ooit een boek van iemand anders las’ -, Simon

Vinkenoog – ‘Hij gooide alles overboord en vond dat Nederland cultureel en politiek helemaal opnieuw moest beginnen’ – , interviewster Bibeb en oud-lid Anton Koolhaas langs. ‘We waren voortdurend aan de babbel’, herinnert Tamse zich. ‘We voerden levendige discussies, kostelijk was het. Op Unitas heb ik een geweldige opvoeding genoten.’

‘Op Unitas heb ik een geweldige opvoeding genoten.’

Later, toen ik les gaf en nog maar een minderheid van de studenten lid werd

van een studentenvereniging, bemerkte ik eens te meer dat zij een aantal zaken ontbeerden: het gevoel hoe je dingen doet, hoe je spreekt in het openbaar, hoe je iets organiseert. Dat leerde ik allemaal op Symposion.’

Tamse was een periode lid van de redactie van de Vivos Voco, die toen per post ook bij reünisten werd bezorgd. ‘We schreven vrij scherp, ook over politieke onderwerpen. Zo was ik niet enthousiast over de herbewapening en vond ik dat Nederland Nieuw-Guinea moest loslaten. Dat schreef ik op. Sommige oud-leden hebben toen de Senaat gebeld om hun abonnement op de Vivos op te zeggen, maar dat kon helemaal niet’, zegt de professor lachend.

In november 1961 bestond Unitas S.R. een halve eeuw. Voor het eerst stond een lustrum in het teken van een thema: Belzenbub. De Vivos Voco bracht met een speciale editie uit. Coen Tamse kreeg puntdichter en oud-lid Kees Stip zo ver de volgende bijdrage aan dit nummer te leveren:

*Een mol, voormalig Unitasser,
stond op de kansel te Makassar,
Het dier was geruime tijd,
Johannes, Marcus en Mattheus kwijt.
‘Ik maak mij echter’, sprak de mol, ‘sterk,
dat ik het ook wel met Lucas bolwerk!’*

‘Juliana’s bezoek aan USTV betekende een doorbraak.’

les aan de universiteit in Londen. ‘Ik vind het eigenaardig dat in andere landen de rol van de monarchie in de samenleving nuchter en wetenschappelijk wordt bestudeerd en in Nederland niet’, blikt Tamse terug op zijn bevindingen in België

Twee jaar daarvoor, ter gelegenheid van het tiende lustrum van USTV, kwam koningin Juliana op bezoek. Tot dan toe kwam de koningin alleen maar op festiviteiten van de corpora. De kranten berichtten er prominent over. Tamse: ‘Dat was een doorbraak. Vanaf dat moment moesten de universiteit en de gemeente Unitas S.R. net zo serieus nemen als het USC.’

Koningshuiskenner

Na zijn actieve jaren op Symposion ging Tamse in 1963 voor een onderzoek naar Brussel. Het jaar erop gaf de historicus

en Groot-Brittannië. ‘De meeste biografieën hier vallen in de categorie ophemen, of het zijn schandalen: beide zijn verre van academisch verantwoord. Het gaat om het begrijpen en het plaatsen van het instituut.’

In de jaren zestig ontwikkelde Tamse zich tot dé Nederlandse specialist op dit gebied. Hij ontdekte onder meer dat de ontwikkelde koningin Sophie, de eerste vrouw van koningin Willem III, een aantal keren een rol heeft gespeeld in de Europese diplomatie. ‘In 1867 waarschuwde zij haar achterneef Napoleon III voor de

groeïende macht van het Duitse, met name Pruisische rijk, dat ten koste zou gaan van het Franse rijk. De Duitse kanselier Bismarck vreesde Sophie dan ook meer dan haar man Willem III.’

Tamse werd docent aan de Rijksuniversiteit te Groningen, waar hij in 1973 cum laude promoveerde op de rol van Nederland en België en hun zelfstandigheidspolitiek in de 19e eeuw. ‘Het tegenwoordige België is een heel neurotisch land met die taalstrijd, zijn geschiedenis en verpolitiekte samenleving’, stelt Tamse, die later in Groningen hoogleraar werd van de Nederlandse politieke cultuur na 1813. Daar ging hij in 2001 met emeritaat.

Bijzonder aan professor Tamse is zijn belangstelling voor egodocumenten: ‘Daarin kan men nog het beste de kruitdampen opsnuiven van politieke conflicten uit het verleden. Ze bieden ons een unieke en onmisbare toegang tot het verleden. Je zit daarmee veel dichterbij het moment in het verleden. Elke brief is in feite een *one man show*.’

1813

Tamse specialiseerde zichzelf als gezegd in het Nederland van ná 1813. Over dat kanteljaar zegt de emeritus hoogleraar: ‘Voor de komst van de Fransen was ons land gefragmenteerd, met in ieder gewest een eigen staatsinrichting en overal een eigen munt. Er waren stadhouders die over meerdere gewesten gingen en wier positie per gewest verschilde. Dat is toch heel wat anders dan één koning met onderdanen en provincies. De lessen van de Franse Revolutie zijn geleerd. In 1813 werd de grote breuk met onze republiek en het *ancien régime* bevestigd. We kregen één centrale regering, één munt én een constitutionele, parlementaire monarchie: een grondwet waarin de koning deel uitmaakt van de uitvoerende macht. Het betekende een enorm verschil met de absolute vorsten voor wie de trias politica nog niet gold. Nederland heeft

zodoende, na Amerika, de oudste grondwet ter wereld. Het is een constitutioneel stelsel waar we best trots op mogen zijn. Het jaar 1813 is minder ver weg van ons verwijderd dan wij geneigd zijn te veronderstellen. Terecht dat koningin Beatrix de herdenking van tweehonderd jaar Nederlandse monarchie aangrijpt om af te treden.'

'België is een heel neurotisch land.'

Vierde abdicatie

Tamse wordt al decennialang om zijn deskundig oordeel gevraagd, zoals na kersttoespraken of de aankondiging van de abdicatie van koningin Beatrix. Daarbij komen ook de afgetreden voorgangers van Beatrix aan bod.

In 1840 abdicerde koning Willem I, 68 jaar oud, teleurgesteld in het verlies van België en de onmogelijkheid te trouwen met een katholieke gravin. Koningin Wilhelmina, ook 68 jaar oud, abdicerde in 1948, teleurgesteld in het uitblijven van de doorbraak van de zuilen en de vernieuwing die zij voorstond. In 1980 abdicerde koningin Juliana, 71 jaar oud, omdat haar krachten afnamen, na de roerige jaren zeventig waarin het koningshuis onder vuur was komen te liggen vanwege de Lockheed-affaire.

Beatrix abdicerde als vierde Oranjevorst, 75 jaar oud, op 30 april 2013, toen Willem-Alexander dankzij een gedegen voorbereiding klaar was voor het koningschap. 'Najaar 2013 herdenken we dat ons land tweehonderd jaar geleden een onafhankelijk koninkrijk werd, waarmee in onze geschiedenis een nieuwe periode aanbrak. Een goed moment om het ko-

ningschap over te dragen aan mijn zoon, de Prins van Oranje', kondigde koningin Beatrix aan op 28 januari. Het aftreden van Beatrix komt op een logisch moment, vindt Tamse, 'ook vanwege haar leeftijd. Bovendien is Willem-Alexander er helemaal klaar voor'.

Moreel kompas

Gevraagd naar het geheim van ons koningshuis wijst Tamse op het aanpassingsvermogen van de Oranjes: 'Koningin Beatrix trad in haar kersttoespraken op als ons morele kompas. Op gezette momenten hebben wij iemand nodig die ons een spiegel voorhoudt: "Weten we nog wie onze naaste is?". Zonder enig wij-gevoel wordt ons bestaan leeg. De Nederlandse monarchie heeft zich altijd goed aangepast. Nabijheid en verhevenheid zijn in balans: er is sprake van een mengeling van vooruitstrevendheid en continuïteit. Het is een soort familie die met je meereist in de tijd.'

De meerwaarde van het Nederlandse koningshuis, vergeleken met het Britse en Belgische, is volgens Tamse dat onze vorsten echt dicht bij de gehele bevolking staan. 'Vanaf Emma heeft onze koninklijke familie zich zeer veel in de openbaarheid getoond. Deze publieke optredens zijn altijd positief en bindend van karakter. Dat is bij onze zuiderburen en westerburen wel anders.' Voor zijn dertig boeken heeft de professor verschillende leden van de koninklijke familie regelmatig gesproken: 'Sympathieke, wijze mensen met wie een eerlijke en diepe conversatie goed mogelijk is', oordeelt hij. 'Ook dat is met andere koningshuizen veelal anders.'

Paradox

Het gros van de Nederlanders is vrijzinnig en egalitair, maar ondertussen zijn veel van deze mensen pro-koningshuis. 'De Oranjemythe valt samen met de nationale mythe', aldus Tamse: '80 procent van de Nederlanders wil het koningshuis

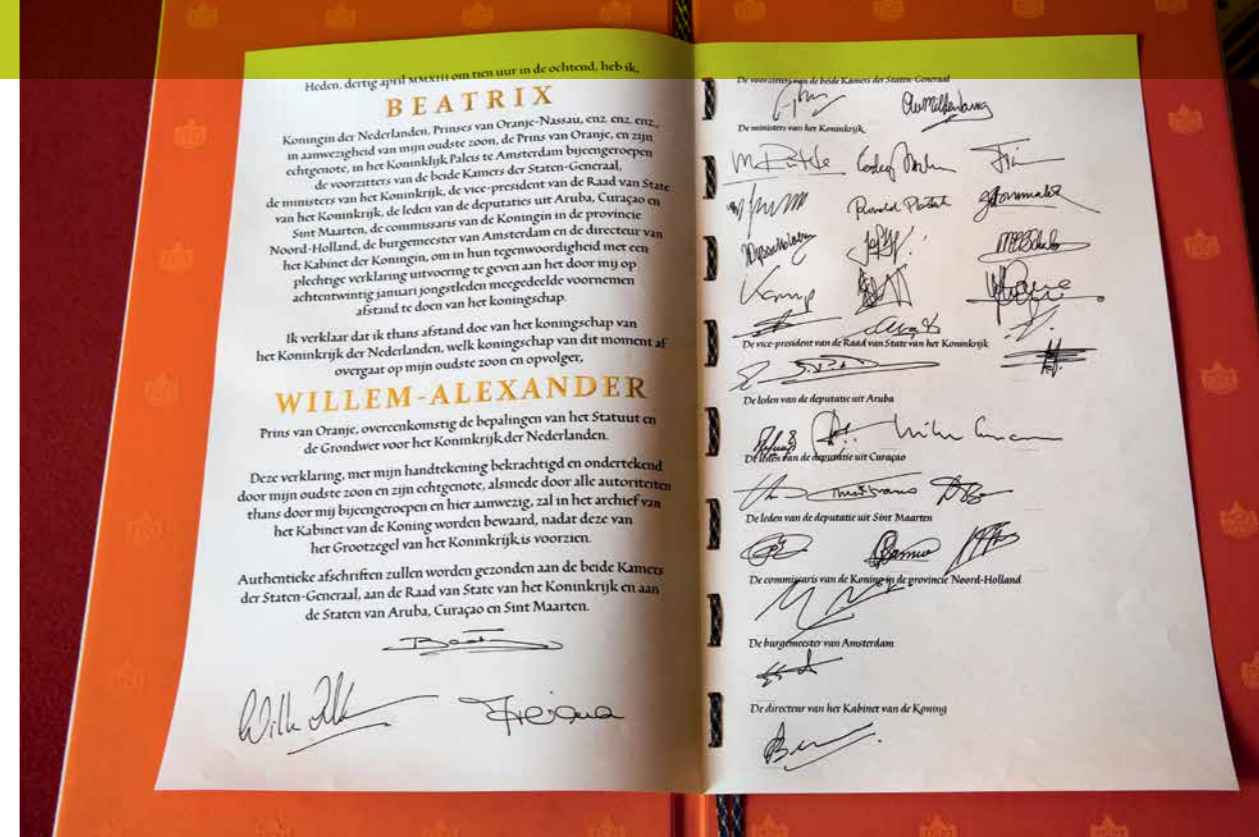
behouden, al denk ik wel dat het leeuwendeel niet zozeer monarchist als wel orangist is. Ons koningshuis groeit steeds meer toe naar de bevolking. Het Huis van Oranje kan ook in de moderne tijd nog een belangrijke functie vervullen, mits het vaste geloofswaarden en zekerheden niet verloochent.'

Tamse betreurt het dat afgelopen najaar de rol van de koning bij de formatie is wegge gevallen: 'Onze koninginnen hebben een buitengewoon nuttige rol vervuld als het geweten van het landsbestuur, een bindende, permanente figuur die boven de partijen staat. Dat is belangrijk bij een kabinetsformatie. Juist in deze tijden van financieel-economische spanningen is zo'n rustpunt van onschatbare waarde. Koningin Beatrix zou tijdens de formatie hebben kunnen aandringen op eenduidiger en krachtiger Europese standpunten, aangezien VVD en PvdA daar diametraal tegenover elkaar staan en elkaar in een wurggreep houden. Dit kabinet wankelt, het is te snel van start gegaan. De vorstin had er zeker op aangedrongen om een steviger fundament te leggen. We gaan de rol van de koning nog vaker node missen.'

30 april 2013

'Ik hou mijn hart vast voor demonstraties, danschreeuwers en Suzuki Swifts', blikte Tamse vooruit op de troonswisseling die tijdens het interview nog in de toekomst lag. 'Mij staat nog helder voor de geest hoe de intronisatie van Beatrix in 1980 werd ontsierd door acties onder de leus: "geen woning, geen kroning". Van de andere kant zie ik Henk Krol nog niet met hordes vijftig-plussers voor problemen zorgen.'

'We mogen best trots zijn op ons constitutionele stelsel.'

Geanimeerde Nestorenlunch

De Nestorenlunch op 13 april 2013 jongstleden was zeer geanimeerd te noemen. Behalve vijftien seniore oud-leden van de vereniging waren ook vertegenwoordigers van de Senaat en het bestuur van Lungit Iunctos aanwezig in Hotel Mitland.

Govert Veldhuijzen, voorzitter van lungit lunctos, memoreerde in zijn welkomstwoord het jaarlijkse succes van de Nestorenlunches en hij riep op tot voortzetting van de traditie. De drie aanwezige Senaatsleden introduceerden zich bij de nestoren en zowel zij als de lungit-bestuurders staken het nodige op over de historie van Uritas S.R. De foto's bij dit stukje getuigen van de geslaagde middag.

Bij deze roept het bestuur van lungit lunctos alle nestoren op om **12 april 2014** alvast te reserveren voor de volgende Nestorenlunch. Verder ter herinnering: ter gelegenheid van de maandelijkse Nestorenkoffie treffen de oud-leden elkaar iedere eerste donderdag van de maand, van 14.30 uur tot 16.30 uur bij het Oude Tolhuys aan de Weg naar Rhijnauwen in Utrecht. U kunt zich tot de woensdag voor de koffiemiddag aanmelden bij **Louky Jansen-Boode**: 030-2712324.

Wim Thijssen | Secretaris lungit lunctos

Bolwerk Business Club

Waarde oud-leden,

Als Senaat willen wij in samenwerking met lungit lunctos deze jaren meer carrièregerichte activiteiten neerzetten voor de leden die bezig zijn met de afronding van hun studie. Bijvoorbeeld business courses, inhousedagen en bedrijvendiners. Omdat deze leden misschien interessant zijn voor uw onderneming, zouden we deze activiteiten graag samen met onze reünisten neerzetten.

Binnen Uritas S.R. is er een mailinglijst en CV database opgezet van leden die geïnteresseerd zijn in dergelijke evenementen. Wij zoeken nu alleen nog bedrijven die willen meewerken en een voor beide partijen gunstige samenwerking helpen opbouwen.

Heeft u binnen uw bedrijf een leuke vacature, zoekt u een intelligente en spontane stagiair of wilt u de naamsbekendheid van uw onderneming vergroten onder studierend Utrecht? Wij bieden hiervoor de volgende oplossingen:

- Business Course of Inhousedag: geselecteerde gemotiveerde studenten komen bij u langs voor een informatieve dag;
- Bedrijvendiner: u schuift aan bij studenten die geïnteresseerd zijn in uw organisatie (zie pagina 16);
- Promotie: u promoot via onze vele communicatiekanalen een vacature, stageplaats of traineeship onder Uritas-leden. Denk hierbij bijvoorbeeld aan een directe mail aan alle leden in onze carrière database, een advertentie in de Vivos Voco of een bericht in de ledenmail.

Als u interesse heeft in een samenwerking, of meer informatie wilt over de mogelijkheden, kunt u contact opnemen via assessor@usr.nl of **030-2312962**.

Met vriendelijke groeten,
Maxime-Angy B. Rajkowski | Assessor Senatus 2012-2013

Uritas S.R. kan uw professionele hulp goed gebruiken

Voor de alledaagse zaken is de kennis van de Senaat en het Sociëteitsbestuur vaak voldoende, maar voor veel lastigere zaken kan de vereniging goede raad goed gebruiken. Velen van u hebben door jaren werkervaring de nodige specifieke expertise, die van onschatbare waarde kan zijn voor de vereniging. Daarom vragen wij of u de vereniging wellicht wil helpen om de organisatie naar een hoger niveau te brengen of concreet advies te geven. Wij zoeken op verschillende terreinen nog hulp. We willen specialistische adviesorganen in het leven roepen, met oud-leden die het werk onderling kunnen verdelen of samen tot advies kunnen komen.

Op dit moment is de vereniging hard op zoek naar **juristen** die verstand hebben van handelsrecht en contractrecht, om Uritas S.R. te adviseren over de contracten die de vereniging aangaat met externe leveranciers. Dit zijn contracten die betrekking hebben op zeer uiteenlopende zaken, van groot onderhoud aan Symposion tot apparatuur voor de UIT.

Daarbij is de vereniging op zoek naar mensen met ervaring in **vastgoedzaken**. Het gaat hierbij onder meer om het verhuren van panden, maar ook om investeringen in nieuwe panden, met als doel advies te geven aan de Raad van Beheer. Daarbij is de vereniging op zoek naar professionals in uiteenlopende sectoren zoals **(media)communicatie, ICT, acquisitie, medische professionals, bouwkundigen** en **notarissen**.

Mocht u beschikken over de ervaring die wij zoeken, of iemand kennen die Senaat en SB mogelijk zou kunnen bijstaan, neem dan contact met ons op prorector@usr.nl of **030-2312962**.

Eet u mee? Het eerste Unitas S.R. Iungit Iunctos Bedrijvendiner

Het bestuur van Iungit Iunctos en de Senaat van Unitas S.R. nodigen u graag uit voor het eerste Unitas S.R. - Iungit diner, op **vrijdag 11 oktober 2013**. Allereerst willen we met dit diner op een plezierige manier een vervolg geven aan het spontane idee van de Club van 100, die zich heeft gevormd voorafgaand aan het Centennium in 2011. Een royaal aantal oud-leden bleek bereid om een flink bedrag te doneren dat de vereniging ten goede komt. Wij hebben signalen gekregen dat een dergelijke geefbereidheid ook na november 2011 nog steeds bestaat, mits er een goede activiteit kan worden georganiseerd.

Binnen de vereniging Unitas S.R. leeft ondertussen de behoefte om beter in kaart te brengen wat haar oud-leden doen, waardoor een beroep op hun expertise kan worden gedaan (zie ook pagina 15). Ook kan inzicht in de professionele activiteiten van reünisten bijvoorbeeld leiden tot het vullen van stageplaatsen door leden van de vereniging.

We willen met dit diner beide groepen met elkaar in contact brengen. Het diner staat open voor oud-leden voor een bedrag van 100 euro (een tafel met 10 plaatsen kost 850 euro) en voor studerende Unitas-leden voor 35-40 euro. De locatie is nog nader te bepalen, maar in het centrum van Utrecht. Bijzondere gast en spreker op de avond is Feike Sybesma, oud-lid van Unitas S.R. en CEO van het innovatieve bedrijf DSM.

Programma

18:00 | Borrel op sociëteit Symposion

19:00 | Diner op locatie met entertainment en speech van Feike Sybesma

23:00 | Einde diner, terug naar de sociëteit voor wie dat willen

Wilt u meer weten of alvast reserveren, stuur dan een e-mail naar penningmeester@iungitiunctos.nl.

Overeenkomst Iungit Iunctos en Unitas Reservefonds

Over het Unitas Reservefonds (URF) is lange tijd geheimzinnig gedaan, maar een recente afspraak met Iungit Iunctos heeft daar een einde aan gemaakt. Het URF is lang geleden opgericht om een financiële buffer te hebben buiten de vereniging Unitas S.R. in het geval het slecht zou gaan met de vereniging of wanneer plotseling grote uitgaven moeten worden gedaan.

Dit laatste was bijvoorbeeld het geval rond het jaar 2000, toen de eetzaal op last van de gemeente volledig geluids dicht moest worden gemaakt, hetgeen een grote investering vergde. Het URF heeft toen een lening verstrekt tegen gunstige voorwaarden, die het gemakkelijker maakte om ook andere leningen te verkrijgen.

Het kapitaal van URF werd ooit gevormd door stortingen van overschotten van de Senaat en Iungit Iunctos. De laatste twintig jaar is dat niet meer gebeurd en daarin werden alleen inkomsten genoten uit de opbrengst van beleggingen en de bescheiden contributie van 10 euro die de ongeveer dertig leden betalen. Om het fonds weer verder aan te vullen en toekomstbestendig te maken, is nu afgesproken de oude traditie te hervatten en overschotten van Iungit Iunctos in het fonds te storten. De manier waarop we dat willen doen is als volgt: de activiteiten van Iungit kunnen in principe gefinancierd worden met contributies van 15 euro per lid, mits voldoende leden betalen. Het meerdere willen we aan het eind van het jaar in het URF storten. De ledenvergadering van Iungit zal in de toekomst geïnformeerd worden over de stand van zaken bij het URF, over hoeveel er in het fonds zit en over wat daarmee wordt gedaan.

Namens het URF,
Marc Wortmann

Peter Buwalda

over studeren, Drs. Sjonnie en het schrijverschap

Peter Buwalda heeft het druk, erg druk. Van zijn debuutroman *Bonita Avenue* zijn sinds de verschijning in september 2010 ongeveer 350.000 exemplaren verkocht. Het is een boekenreeks van 12 kilometer, langer dan de Mount Everest hoog is. Dagelijks melden zich journalisten bij het oud-lid van Unitas S.R.: 'Het is een inbreuk op je privacy. En rare vragen dat ze soms stellen...' Het leven van een ster gaat niet over rozen. Tekst | Pim Walenkamp

Peter Buwalda werd geboren op 30 december 1971 in Brussel. Hij bracht zijn jeugd door in de buurt van Venlo in een warm gezin met een vader en moeder, een oudere en een jongere broer: Menno, banketbakker, en Mikel, fotograaf. Zijn biologische vader verliet het gezin toen Peter klein was; de nieuwe man van zijn moeder is vanaf het begin af aan zijn echte vader geweest. Peter heeft ook zijn achternaam overgenomen. Vader Buwalda, die van Friese afkomst was, werkte als warmtebehandelaar van staal in Venlo.

‘Het begin van mijn studententijd was de belangrijkste cesuur in mijn hele leven.’

Peter kon goed leren, met name exacte vakken lagen hem goed. Na het behalen van zijn atheneumdiploma ging hij naar Utrecht om natuurkunde te studeren. ‘Na zes weken werd ik er gillend gek. Ik volgde mijn interesse in romans en ging vervolgens Nederlandse taal- en letterkunde studeren. De belangrijkste cesuur in mijn hele leven is toch wel het begin van mijn studententijd in Utrecht.’

Van zijn middelbare school in Limburg was hij de enige die naar de Domstad was vertrokken: ‘Ik kwam moederziel alleen aan in Utrecht’, herinnert hij zich de zomer van 1990. Hij liep de zogenoemde A-dagen: ‘Eigenaardige dagen, zo leuk vond ik ze niet. Ik had snel tabak van die grote, algemene groepen.’ Een studentenvereniging leek Buwalda handig om snel mensen te leren kennen, al noemt hij het ‘volstrekt toevallig’ dat hij lid werd van Unitas S.R. ‘Ik kwam uit een familie waaruit nog nooit iemand bij een studentenvereniging had gezeten. Het fenomeen

ontgroening was helemaal nieuw voor mij. Hoe zwaar en vies het novitiat ook was, het zorgde voor binding tussen de leden en voor kennis van Unitas.’

Permanente bevrediging van de Hijweege

Peter werd lid van de beruchte jaarclub Battarax, naar het gevaarlijke mythische monster uit de strip Storm: tienduizend kilogram staalharde spieren en een gram hersens. ‘Zo wilden we ook de Hijweege lam leggen. Origineel toch?’ Battarax was een club met echte rauwdouwers, waaronder Mark Pröpper, Erik van den Berg en Richard Reijmerink, een lange, sterke vent die ook Nederlands studeerde. ‘Ons primaire doel was, en dat hebben we ook zo in de statuten opgenomen, een permanente bevrediging van de Hijweege’, zegt Buwalda. ‘Daar werden banden voor het leven gesmeed. Wij vonden hoeken belangrijk, als jaarclub en met Drs. Sjonnie, bedoeld om bij invallen en uitvallen bij andere verenigingen de eer van Unitas te verdedigen. Michiel Dirks, een goeie vent, was de enige van onze jaarclub die niet zo potig was. Tijdens het invechten van de eerstejaars ging hij buiten een patatje eten.’

‘Wij vonden hoeken belangrijk.’

Buwalda’s eerste schrijversproduct verscheen begin jaren negentig in het jaarboek ‘Ken uw klassieken’. Als lid van de Commissie tot redactie van het Unitasjaarboek (CRUB) maakte hij een verhaal over Suske en Wiske. Buwalda betoogde dat de kwaliteit van de strip flink achteruit ging toen het een kleurenditie werd. ‘Dat was de allereerste keer dat ik daadwerkelijk verantwoordelijkheid droeg’, herinnert de schrijver zich. ‘Ik was fiscus twee van die commissie. De taken

die ik had, vond ik toen zeer moeilijk: zo moest ik drie brieven schrijven om bekende Nederlanders zo ver te krijgen als gastschrijver een bijdrage te leveren aan ons jaarboek. Ik heb toen onder andere Herman Finkers benaderd. Gek genoeg deed ik daar al met al een half jaar over: postzegels kopen, briefjes uitprinten, naar de brievenbus lopen. Ik heb er veel van geleerd: waar ik goed in ben is schrijven, wat ik vooral niet moet doen zijn financiën en acquisitie.’

Toen René Bolhuis Buwalda vroeg als Pro-rector toe te treden tot zijn Senaat in 1993-1994, had hij net toegezegd redacteur te worden van het blad Vooyo. ‘Ik wist dat ik schrijversaspiratie had. Daarnaast focuste ik me op mijn studie. Het leven bestaat nu eenmaal uit kiezen of delen. Geen senaat dus.’

Buwalda was vier jaar redacteur van Vooyo, het gewaardeerde literaire vakblad voor en door studenten Nederlands. Hij bedacht er een paar rubrieken en schreef artikelen die de storm der kritiek hebben doorstaan, onder andere over Joost Zwagerman, Frans Kellendonk en Mirabeau. Hij schreef ook zeven artikelen voor het prestigieuze De Gids.

De Reves

De studie beviel Buwalda ondertussen uitstekend. Hij wist al snel dat hij actief wilde worden als journalist en auteur.

Frans Kellendonk Lezing 2013

Peter Buwalda tekende eerder dit jaar voor de prestigieuze Frans Kellendonk Lezing, die hij op 4 maart uitsprak op de Universiteit in Nijmegen, ter ere van de auteur Frans Kellendonk (1951-1990) Buwalda deed er diepgravend onderzoek voor.

Zijn doctoraalscriptie in Utrecht schreef hij over de verschillen, maar vooral de overeenkomsten tussen de schrijvende broers Gerard Reve en Karel van het Reve. ‘Waar Gerard totaal irreeel was, met zijn Mariadevotie en bijzondere seksuele contacten, was zijn geleerde broer totaal rationeel, cerebraal en zelfs cognitief. Er is echter wel een duidelijke onderstroom van overeenkomsten tussen de Reves. Beiden hebben zich afgekeerd van het communisme van hun jeugd, beiden hebben ze een bepaald soort humor en ze putten uit hetzelfde bassin van ervaringen en anekdotes.’

In 1998 publiceerde De Gids, het meest gerenommeerde culturele tijdschrift van Nederland, een wetenschappelijk artikel naar aanleiding van Buwalda’s scriptie ‘Roken de Reves pijp Deel 1’. Uw verslaggever heeft zich suf gezocht naar deel twee, maar dat is nooit verschenen. Buwalda: ‘Daar had ik geen zin meer in. Mijn scriptie was deel 1 en het was eindelijk goedgekeurd door mijn scriptie-begeleider.’

Buwalda had ondertussen een postdoctorale opleiding Journalistiek in Rotterdam gevolgd, eigenlijk illegaal dus. Hij werkte na zijn studie vier jaar lang bij het universiteitsblad van Twente, waar hij naar eigen zeggen snel leesbare teksten heeft leren schrijven: ‘Het ambachtelijke handwerk’. Buwalda werkte vervolgens een paar jaar als redacteur-éditeur fictie bij de literaire uitgeverij L.J. Veen in Amsterdam en daarna een periode als redacteur bij Nieuw Amsterdam. Hij onderhield er de contacten met zo’n vijftig schrijvers, waaronder Karel Glastra van Loon en Rascha Peper.

Bonita Avenue

Vanaf 2006 leidde Buwalda een teruggetrokken bestaan als schrijver. Vier jaar later was zijn eerste roman af, een uiterste termijn die hij met zijn uitgever (De Bezige Bij) had afgesproken. ‘Ik schrijf met verbeterheid. Er is geen lat,

geen deadline elke dag; je moet het allemaal zelf doen. Het kost ongelooflijk veel energie - vergis je daar niet in. Het is niet zo slim om snel boeken te schrijven: daar moet je de tijd voor nemen: reflecteren, zaken uitzoeken, herinneringen ordenen, herschrijven, weggelaten, verbeteren en dán pas sublimeren.’

In Bonita Avenue verwerkte Buwalda veel concrete gebeurtenissen, waaronder de verschrikkelijke vuurwerkramp in Enschede in mei 2000, toen hij in de stad werkte voor de universiteit, en een voetbalwedstrijd op het EK. Alle plaatsen in het boek hebben een directe relatie met een concrete plaats, waaronder de Pahud de Mortangesdreef in Overvecht, waar Buwalda zijn eerste kamer betrok bij een oudtante. Ook zijn latere studentenhuus ‘Huize Baelde’ aan de Antonius Mattheuslaan 59 komt terug in Bonita Avenue. Hoe zit dat met de bijna honderd namen in het boek, zoals Janis en Joni, de twee stiefdochters van Siem Sigerius? Yoni is het Sanskriet voor venusheuvel. ‘Dat heb ik pas achteraf gehoord’, bezweert Buwalda. ‘De hoofdpersoon Joni ontleent haar naam aan Yoni Mittchell, een Amerikaanse popzangeres, zoals Janis is genoemd naar Janis Joplin.’ Alle 32 mannelijke personages in het boek kregen namen van personages die Elvis in films

PETER BUWALDA

BONITA AVENUE

heeft gespeeld. Popmuziek speelt een belangrijke rol in Buwalda's leven. Zo was hij een van de oprichters van het poptijdschrift Wah-Wah.

Bonita Avenue bevat het rauwe leven: mensen raken teleurgesteld in het leven en in de medemens. Hoe gaan ze daarmee om? Er zijn twee grote geheimen in het boek. Siem Sigerius, vroeger een geslaagde judoka, nu een briljant wetkundige en minister van Onderwijs, blijkt een biologische, zeer misdadige zoon te hebben: Wilbert. Hoe gaat hij daarmee om? De tweede hoofdlijn gaat over zijn stiefdochter Joni, een schat van een meid met rare kanten, die samen met haar vriend Aaron, een jaloerse, psychotische fotograaf, de porno-industrie induikt. Niets en niemand is wat het lijkt.

Buwalda schrijft overtuigend over allerlei milieus, de universitaire wereld, judo, treurige familierelaties, de porno-industrie en psychoses. In hoeverre spreekt hij uit eigen ervaring? 'Ik heb geen enkele eigen ervaring met psychoses', reageert de schrijver gekcherend. 'Nee, ik heb me gewoon goed ingelezen en voorbereid.'

In de prijzen

Buwalda werd genomineerd voor verschillende grote literaire prijzen (Libris, NS, AKO) en in oktober 2011 won hij de Selexyz-Debuutprijs. Daarna volgde de Tzumprijs voor de mooiste zin uit de Nederlandse literatuur van het voorgaande jaar: 'Hij was verpieterd op de kamer die hij huurde bij zijn oudtante in Overvecht, een buitenwijk met asbestflats, "dreven" in plaats van "straten", en een eigen station met twee sporen om op te gaan liggen', staat op pagina 341 van Bonita Avenue. Het vervolg is overigens nog harder voor arm Overvecht: 'Depimerende slaloms door het tochtige Utrecht-Noord die hem sterk aan zijn fietstochten door het Enschede van na de klap (de vuurwerkramp in 2000, red.) deden denken'. Het boek staat vol met dit soort rake typeringen.

Een grote eer voor Buwalda was de Anton Wachterprijs, die eens per twee jaar wordt uitgereikt aan de schrijver met het sterkste debuut in de Nederlandse letteren. Deze onderscheiding, van afgelopen oktober, is genoemd naar een van de hoofdpersonen van Simon Vestdijk, de arts-auteur die 54 schitterende boeken schreef. Van Vestdijk, de man die sneller kon schrijven dan God kon lezen, heeft Buwalda alles met waardering gelezen. Een dubbel compliment dus.

'Ik heb geen enkele eigen ervaring met psychoses'

Buwalda op Symposium

Het eeuwfeest van Unitas S.R. heeft Peter Buwalda gemist omdat hij eind 2011 druk was zijn boek te promoten. 'Geen idee, lang geleden, eigenlijk te lang geleden', is zijn antwoord op de vraag wanneer hij voor het laatst in de Hijweege is geweest. 'In 2011 wilde ik een diner op Symposium organiseren. Ik wilde mijn jaarclub trakteren op een leuk kerstdiner toen de magische grens van honderdduizend boeken was gepasseerd. Helaas zaten de agenda's van de heren zo vol, dat het er - vooralsnog - niet van gekomen is. Wie weet dit jaar!'

Ondernemend Unitas

5 gezichten

Ondernemende oud-leden zijn er in alle soorten en maten. Hoe vergaat het hen? Was hun lidmaatschap van Unitas S.R. van invloed op de beslissing een eigen bedrijf te beginnen? Tijd voor een kleine rondgang langs ondernemend Unitas.

Door | Peter Fasol & Maaike Grevelink

De redactie sprak vijf oud-leden met een eigen onderneming: Karen de Graaff, Donja Yzenbrandt, Rob van der Zande, Angélique van der Linden en Laurens Schaap, actief in vijf uiteenlopende bedrijfstakken. Het zijn dan ook vijf uiteenlopende ondernemersverhalen, waar misschien toch wel overeenkomsten in zitten.

Hoe ben je begonnen als ondernemer?

1

Karen de Graaff

Vakantieondernemer

'Tijdens een vakantie in Frankrijk kwamen we terecht in het gehucht Le Mayne de Bouléde. Het was een toevallige ontmoeting met een vervallen domeintje, waar we wel potentie in zagen. Het kwam voor ons op het goede moment. "Wat willen we nu echt?", vroegen we ons in die periode af. Het was geen vooropgezet plan om vakantiehuizen te gaan verhuren en we moesten er wel wat voor opgeven. Eerst zijn we gewoon eens gaan wennen aan de locatie. Toen stortte het dak in van een schuur en zijn we in actie gekomen. We hebben 2,5 jaar verbouwd, het was totaal overwoekerd. We zijn eind 2002 gekomen, in 2003 gestart met aanpakken en in 2005 hebben we ons ingeschreven bij de Kamer van Koophandel om de exploitatie te beginnen. Het ondernemersklimaat is in Frankrijk heel anders. Fransen zijn niet echt ondernemers. "Wisten jullie al dat je in een communistisch land bent komen wonen?", zei een vriend van ons eens trefvend. Veel wordt geregeld door de staat, er is weinig vrijheid voor ondernemers.'

2

Donja Yzenbrandt

Pr-/communicatieadviseur

'Ik heb jarenlang bij Bijl & Partners in Rotterdam gewerkt, in de pr. Na negen jaar had ik behoefte aan wat anders, meer zelfstandigheid. Ik woonde in Utrecht en werkte in Rotterdam en ik was altijd maar onderweg geweest. Ik wilde flexibeler zijn. Meer vrijheid, meer zelf kunnen beslissen. Ik heb dat toen bij mijn baas aangegeven. Ik kreeg twee maanden de tijd om te starten en meteen kreeg ik een opdracht uit mijn vriendenkring. Het ging als een speer. Dat is nu tien jaar geleden. Ik had er goed over nagedacht, wist wat ik wilde. Ik geef communicatieadvies aan bedrijven in de duurzame hoek: veel goed doelen en fondsen en bedrijven op het gebied van duurzaamheid, met een maatschappelijk relevante component eraan.'

4

Angelique van der Linden

Wijnverkoper

'Ik heb de zaak van mijn ouders overgenomen in 2004. Aanvankelijk wilde ik de winkel absoluut niet overnemen, want mijn ouders waren altijd met de zaak bezig. Ze hadden bijvoorbeeld niet altijd even veel tijd voor de kinderen. Na mijn studie werkte ik eerst bij een uitgeverij annex reclamebureau. Heel leuk, het was alleen niet een heel grote passie voor mij. Het drankenvak is me daarentegen met de paplepel ingegoten. Bij ons in de winkel komen mensen voor het sociale, de service en voor de kennis die je hebt. We verkopen kwaliteitsproducten: betaalbare maar betere wijnen. Toen ik bij de uitgeverij werkte ging ik beseffen hoe leuk het vak van mijn ouders is, maar het pand waar de zaak in zat was oud en krakkemikkig. Het gebouw ging plat en we kregen een heel nieuw pand. Dat was voor mij het moment om over te stappen. Ik nam ontslag bij de uitgeverij en ging bij mijn vader in dienst. Later heb ik de zaak overgenomen. In het begin vond ik het lastig en ik vroeg me vooral af wat mensen uit mijn omgeving ervan zouden vinden. Opeens was ik een winkelmeisje, terwijl ik toch had gestudeerd. De meiden uit mijn jaarclub reageerden heel positief: "We wisten altijd al dat je in de zaak zou gaan staan. Je was er altijd zo vol van." Omdat ik eerst wat anders heb gedaan, kon ik er echt bewust voor kiezen.'

3

Rob van der Zande

Advocaat en partner

'Ik dacht tijdens mijn studie totaal niet aan voor mezelf beginnen. Ik zag mezelf gewoon ergens in dienst. Eerst werkte ik anderhalf jaar als bedrijfsjurist. Maar ik vond toen dat ik nog te weinig opleiding had gehad en ik wilde de advocatuur in. Dan krijg je een opleiding van drie jaar en doe je tegelijkertijd je eigen zaken. Ik begon in Amersfoort. Na vijf jaar ging ik in Veenendaal werken. Daar kwam ik na twee jaar min of meer vanzelf in de maatschap. Uiteindelijk wilde ik toch het liefst in Utrecht werken, waar ik ook woon. Zo kwam ik ruim twee jaar geleden bij mijn huidige maatschap terecht, driehonderd meter van huis. Hier werken we als vier zelfstandige ondernemers met een eigen specialisme. Ik doe ondernemingsrecht en arbeidsrecht. Door de kleinere organisatie en de ontspannen sfeer kan ik me vrijwel volledig op mijn cliënten en zaken concentreren. Heerlijk!'

5

Laurens Schaap

Eigenaar ontwerpbureau

'Ik ben in 2003 begonnen, eigenlijk was mijn eigen ondernemerschap uit nood geboren. Ik had in zes jaar vijf bedrijven versleten. Toen een contract weer niet werd verlengd ben ik maar voor mezelf begonnen, aan de keukentafel. Van het ene klusje naar het andere en op een gegeven moment had ik zoveel omzet dat ik mijn uitkering stopzette. Uiteindelijk was het er toch wel van gekomen; het ondernemende is een van de leukste dingen aan mijn werk. Na een jaartje thuis werken werd het leven toch wel erg klein, het is belangrijk om mensen om je heen te hebben. Toen ben ik in een bedrijfsverzamelgebouw gaan zitten, een plek voor startende ondernemers. Ik heb best lang gewacht met het aannemen van personeel, misschien te lang. Vaak is dat de hoogste drempel. Nu zijn we met zijn vijven.'

Zijn meer mensen uit je jaarclub ondernemer geworden?

Karen: Niet veel, er is er één die ook onderneemt. Verschillende clubgenoten wonen wel in het buitenland.

Donja: Ja, ik heb een paar medestanders!

Rob: Jazeker. Met een aantal clubgenoten heb ik nog regelmatig contact. Van de jaarclub studeerden zeven mensen rechten. Iemand werkt bijvoorbeeld zelfstandig als makelaar en een ander beheert een beleggingsfonds.

Laurens: Mijn jaarclub bestaat eigenlijk uit allemaal ondernemers. Na twintig jaar gaan we nog steeds elke maand jaarclubbeten, dan wisselen we ook de ondernemerservaringen uit. We zijn allemaal verschillende typen en we helpen elkaar ook.

Is het lidmaatschap van Unitas S.R. profijtelijk geweest voor je bedrijf?

Karen: Ja, dat vind ik wel. Ik heb veel contacten nog, en met de sociale netwerken van tegenwoordig is het ook makkelijker geworden om die aan te halen en te onderhouden. Het is bovendien leerzaam om actief lid te zijn geweest. In commissies leer je samenwerken, creatief zijn.

Donja: Ja, vooral mijn Senaatsjaar is heel belangrijk geweest. Ik heb toen kennis gemaakt met hoe alles werkt: verschillende belangen, jezelf neerzetten, dingen doen uit overtuiging. Binnen de studentenvereniging had je veel ouders van vrienden die ondernemer waren. Er ging een wereld voor me open, want van mijn ouders kende ik dat niet.

Rob: Dat is het zeker. Ik heb jarenlang zaken gedaan met een jaarclubgenoot die ik op de eerste dag van het novitiat ontmoette. Wat mij aantrok aan Unitas was het motto “eenheid in verscheidenheid”. Als advocaat moet je ook met veel verschillende mensen omgaan en je voortdurend kunnen aanpassen.

‘Ja, het old boys network werkt!’

Angelique: Door Unitas heb ik geleerd dat je dingen samen doet. Dat is ook leuker, en daar draait het om in het leven. Je bent een individu, maar samen sta je sterker. Je moet het met elkaar doen. In de zaak is dat net zo met personeel en familie. Je moet iedereen in hun waarde kunnen laten. Tijdens de ontgroening heb ik geleerd dat iedereen gelijk is. Dat pas ik ook nu nog toe. Met mijn jaarclub heb ik nog veel contact, maar natuurlijk wel minder dan jaren geleden. Een aantal keer per jaar komen we samen. We hebben nog maandelijks jaarclubbeten, al is dat niet altijd met iedereen. Een paar zijn echt goede vriendinnen geworden. Sommige jaarclubgenoten kopen ook weleens wat in de winkel. Dat is natuurlijk helemaal geen must, maar het is wel altijd leuk. Ik heb ook weleens proeverijen voor de jaarclub en partners georganiseerd.

Laurens: Ja, het old boys network werkt! De gunfactor is groot, omdat je elkaar kent.

Zou je anderen aanraden om te gaan ondernemen?

Karen: Je moet vooral je ogen goed open houden om kansen te zien die soms echt op je deurmat liggen. Durf, zakelijk inzicht, doorzettingsvermogen hebben.

Het zien van een kans is het belangrijkste. En je moet alles willen aanpakken. Ik doe de communicatie, de boekhouding, et cetera.

Donja: Zeker. Ik heb er wel goed aan gedaan om eerst andere dingen te doen: doe ervaring op in andere werkomgevingen, voordat je voor jezelf begint. Dus doen, maar eerst de basis breder leggen.

Rob: Waarom niet? Met voldoende kennis, goede ideeën, enige durf en een dosis geluk kom je wel terecht. De juridische praktijk blijft groeien, al is het in de advocatuur lastiger geworden. Je moet flexibeler zijn, meer je best doen om klanten te werven. De mensen worden steeds kritischer, de uurtarieven staan onder druk. Ik zou starters aanraden niet alléén te beginnen, maar om samen met anderen te gaan werken. Ik werk nu met z’n vieren op kantoor. Dat is prettig. Het is altijd goed om te kunnen sparren.

‘Doe eerst ervaring op in andere werkomgevingen’

Angelique: Je moet alleen iets voor jezelf beginnen als je dat ook heel graag wilt en dat ook zo sterk voelt. Het is makkelijk om in loondienst te zijn. Soms denk ik weleens: “Jeetje, wat een hoop vrije dagen hebben anderen”. Vaak hebben ze ook minder verantwoordelijkheden. Ik kan minder makkelijk op vakantie, maar het is wel gewoon superleuk omdat je resultaat ziet. Je moet natuurlijk wel commercieel kunnen denken en verantwoordelijkheid kunnen en willen nemen. Van de crisis heb ik niet veel last. De winkel zit op een goede plek, ik ben blij dat wij het goed doen.

Laurens: Vrijheid gaat boven alles, dat hoort bij ondernemen. Dat vind je in een baan eigenlijk nooit terug. Een periode

bij werkgevers helpt wel om te leren werken. Dus dat zou ik wel eerst doen. Ook de slechte voorbeelden zijn hele goede voorbeelden. Eigenlijk de beste. Als je een goed idee hebt moet je niet nalaten om het succes na te jagen.

Waar zie je jezelf over pakweg twintig jaar?

Karen: Ik verwacht nog wel in Frankrijk te zijn. Maar we zijn niet zulke planners, dus het is moeilijk te zeggen. Ik laat het graag open. Het belangrijkste is dat de kinderen zo’n beetje zullen gaan bepalen waar we willen zijn. Waar gaan ze studeren bijvoorbeeld, in Frankrijk of Nederland? Misschien gaan we wel rondreizen.

Donja: Ik heb altijd geleerd om vastomlijnde plannen los te laten, dan heb je veel meer kansen. Tien jaar geleden dacht ik dat ik nooit voor mezelf zou beginnen. Misschien werk ik over twintig jaar voor mezelf in een netwerk van mensen of in de leiding van een bureau. Of in het buitenland. In ieder geval ben ik nog met mijn vak bezig, dat vind ik veel te leuk!

Rob: De bedoeling is om bij dit kantoor te blijven en de dingen te blijven doen die ik leuk vind.

Angelique: Ik hoop nog steeds in deze prachtige zaak, maar wel met wat meer vrijheden daarbuiten. De kinderen zijn in 2033 waarschijnlijk het huis uit, de economie zit weer op zijn top. Wellicht is er bij mijn kinderen interesse om in de zaak te werken of de handel over te nemen. Niets moet, maar het zou natuurlijk wel heel leuk zijn.

Laurens: Ik hoop wel dat ik dan klaar ben. Dat schaaopontwerpers dan een groter bureau is dat lekker draait, dat zou mijn trots zijn. Mijn bedrijf is voor mij heel belangrijk. Je blijft je werk meenemen,

maar als je dat een nadeel vindt ben je niet goed bezig. Ik kan niet zonder mijn laptop, ik ben altijd aan het werk. Ontwerpen is toch om je heen kijken naar de nieuwste ontwikkelingen en blijven leren.

‘Het zien van een kans is het belangrijkste.’

Ondernemende mensen

Karen de Graaff heeft met haar man vijf vakantiehuizen in het privégehucht Le Mayne de Bouléde in Zuidwest-Frankrijk, tussen Dordogne en Lot. | website: boulede.eu

Donja Yzenbrandt | Na banen als pr-adviseur, congresontwikkelaar en communicatieadviseur startte Donja Yzenbrandt begin 2012 voor zichzelf als pr-/communicatieadviseur onder de naam Donja&Co, met name voor opdrachtgevers die actief zijn met duurzaamheid en maatschappelijk verantwoord ondernemen. Daarnaast is Donja bestuurslid bij en fondsenwerver voor het Ronald McDonald Huis (Sophia Rotterdam). | linkedin.com/in/donjayzenbrandt

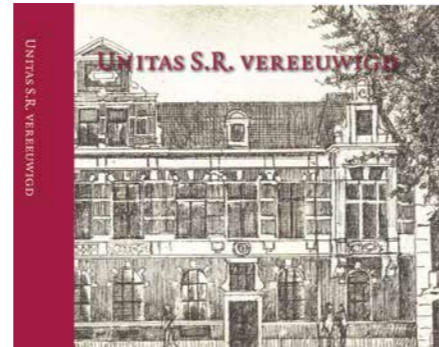
Rob van der Zande werkte bij verschillende advocatenkantoren en specialiseerde zich in bedrijfsovernames, reorganisaties, contracten en arbeidsrecht. Sinds begin 2011 maakt hij deel uit van de maatschap van advocatenkantoor Van den Brink en Luttkhuis. | vandenbrinkenluttkhuis.nl

Angelique van der Linden werkte na haar afstuderen voor een uitgeverij en reclamebureau als projectmanager. In 2002 besloot ze toch te gaan werken voor het familiebedrijf Ben van der Linden, een wijnhandel in Soest. Ze is nu de vierde generatie die leiding geeft aan het bedrijf. Dagelijks houdt ze zich bezig met het importeren, verkopen en promoten van de verschillende dranken. | benvanderlinden.nl

Laurens Schaap begon na een periode van kortlopende arbeidsverbintenissen met zijn eigen ontwerp bureau: schaaopontwerpers in Utrecht. Het bureau, dat onder andere tekent voor de vormgeving van deze Reünisten Vivos Voco, heeft inmiddels vijf mensen in dienst. | schaapontwerpers.nl

Anekdoten uit het eeuwboek

‘Geen groter gevaar bedreigt een studentenvereniging wanneer zij haar eigen historie niet meer kent (...), zo stond al in het Unitas S.R.-jaarboek van 1929 geschreven. Het twintigste lustrum van Unitas S.R. gaf aanleiding om de geschiedenis van de vereniging te vereeuwigen. Een ruim driehonderd pagina's tellend boek vol foto's, anekdotes en gebeurtenissen uit het verleden is het resultaat. Tekst | Maaïke Grevelink

Vereeuwigd schetst bijvoorbeeld een beeld van de jaren zestig en zeventig, jaren waarin studentenverenigingen aan populariteit verloren. Bestuur en leden discussieerden in die tijd over een oplossing voor het dalende ledenaantal. Op het dieptepunt waren nog maar 390 studenten lid van Unitas S.R. Moesten andere studenten niet ook welkom zijn, of zelfs jongeren? Kon het novitiat wel blijven bestaan? En hoe zat het met de regels voor kleding? Nadat een truienbar werd opgericht in de Hemel mochten vrouwen in 1969 ook een trui aan en was een rok niet meer verplicht. Ook kwam in die jaren het conflict met buurman Nobel tot een hoogtepunt. De politiek kwam door deze ruzie geregeld langs. Oud-Senator Wim Kardux vertelt: ‘Destijds was de verstandhouding met de politie goed. Als ze weer eens langs kwamen, vertrokken ze goed geluimd na het nuttigen van een rum-cola, en niet zonder gehoor te geven aan het verzoek van het Sociëteitsbestuur bij het wegrijden het blauwe zwaailicht even aan te zetten.’

Vanaf 1973 lukte het om weer meer eerstejaars aan te trekken. Subverenigingen werden opgericht en jaarboeken verschenen weer. Ook werd bij het kroeglustrum

van 1973 voor het eerst Unitas S.R.-kleding gedragen. Unitas-shirts, gevolgd door truien en sjaals. Het was het begin van een rijke traditie van jaarclubshirts en dassen, die nog steeds op kroegavonden worden gedragen.

Natuurlijk staan in het eeuwboek voldoende verhalen over uit de hand gelopen feesten. Zoals over het eerste lustrum van jaarclub ‘BU’ (Best Undressed) in het Oude Tolhuys. De verslaggeefster van het *Utrechts Nieuwsblad* beschrijft wat zij aantreft: ‘Een kaalgezopen bar (...) een bijna-arts die zijn rechterhand van zeven hechtingen voorziet’ en een ‘tapijt van glas en bagger op het eens zo mooi gelakte parket’. Een herinnering aan 1993, maar het had net zo goed 1951 of vandaag kunnen zijn.

Unitas S.R. Vereeuwigd bestellen?

Het eeuwboek kost 29,95 euro. Als u het boek thuis wilt ontvangen, betaalt u 6,75 euro aan verzendkosten bovenop de aanschafprijs. Samen maakt dat 36,70 euro.

U kunt het eeuwboek bestellen door:

- een e-mail met uw gegevens te sturen naar senaat@usr. Vergeet u niet ‘Eeuwboek’ als onderwerp van uw mail te vermelden. Uw bestelling wordt dan in behandeling genomen.

- geld over te maken naar rekeningnummer 40.86.61.437, onder vermelding van ‘Eeuwboek’ en uw adresgegevens.

Column Ouwe lul

Eerstejaars worden elk jaar jonger, maar oud-leden blijven altijd jong van geest. Samen met een paar kinderloze clubgenoten kan ik jarenlang de schijn ophouden. Wij zijn niet oud! Die lui van vijf jaar boven ons, die zijn pas oud. Natuurlijk ben ik ondertussen wel gesetteld met een huis met een dakkapel, een vaste baan, uitslapen op zondag en weekboodschappen met een lijstje.

Maar als de agenda het toelaat, kan ik me zomaar weer student voelen. Bijvoorbeeld tijdens Koninginnenacht met jaarclubgenoten en aanhang in de stad. Een avond die eindigt op Symposium.

Het voelt vertrouwd, ook al is het zo vijftien jaar geleden dat ik hier drie keer per week kwam. Wel jammer dat de Bavaria in blikjes moet zitten.

Al even traditioneel is de garderobe een puinhoop. Voor twaalf uur wordt de schijn van orde opgehouden met jassen die beschaafd aan haakjes hangen. Maar als we tegen vieren naar huis willen, ligt het grootste deel van de jassen op grond. Zorgvuldig door elkaar gehusseld door dronken en niet meer zo sociale bezoekers. Mijn jas is pleite en hij zit twee dagen later ook niet in het krat met overblijfselen van Koninginnenacht. Maar hé, het was een mooie avond!

Confronterender is een reünistenborrel voor de jaren 1995-2000, waar niemand komt opdagen. Samen met een clubgenoot loop ik door een lege sociëteit. Alleen in de Joosbar klinkt geluid. Het is het lawaai waarmee CIA-ondervragers gevangenen wakker houden in Guantanamo Bay. 140 decibel aan auditieve terreur die tegenwoordig voor popmuziek doorgaat. Converseren volgens gewoontes en gebruiken gangbaar in mijn aankomstjaar is onmogelijk. Communiceren gaat in feite ook niet, anders dan via neuk- en springbewegingen.

Nu weet ik het zeker, ik ben een ouwe lul.

Rinze Benedictus | 1995

Adverteerders gezocht

Deze Reünisten Vivos Voco is voor een belangrijk deel mogelijk gemaakt door een aantal adverteerders (waarvoor hulde). Om dit initiatief echter structureel voort te kunnen zetten, zijn extra adverteerders noodzakelijk. De Reünisten Vivos Voco is een uniek concept; het wordt gericht gestuurd naar ruim 4000 oud-leden, de inhoud heeft een hoog informatiegehalte en de doelgroep mag je op zijn minst als goede, oude of nieuwe bekenden beschouwen. Een advertentie kan in dit geval dus wel degelijk wat gaan opleveren... Voor meer informatie over de verschillende advertentiemogelijkheden verwijzen wij u graag naar vivos@iungitiunctos.nl

Colofon

De Reünisten Vivos Voco is een uitgave in opdracht van **lungit lunctos en Unitas S.R.**
Postbus 5044, 3502 JA Utrecht
vivos@iungitiunctos.nl

Editie | 6

Jaar van uitgave | ZOMER 2013

Oplage | 4300

Hoofdredactie | **Wouter Das**

Tekst- en eindredactie | **Arjan van Oosterhout**

Advertenties | vivos@iungitiunctos.nl

Redactie | **Rinze Benedictus, Peter Fasol, Maaïke Grevelink, Arjan van Oosterhout en Pim Walenkamp**

Met inhoudelijke bijdragen van | **lungit lunctos-bestuur, Senaat, Sociëteitsbestuur**

Vormgeving | **SchaapOntwerpers Utrecht**
Coverfoto | **Mikel Buwalda**

Unitas S.R. en lungit lunctos en/of de redactie van deze Vivos Voco zijn niet verantwoordelijk voor de inhoud van de ingezonden stukken.

ABN·AMRO